

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0048/2013

28.2.2013

RAPORT

referitor la impactul crizei economice asupra egalității de gen și a drepturilor
femeilor
2012/2301 (INI)

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Raportoare: Elisabeth Morin-Chartier

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	24
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	31

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitor la impactul crizei economice asupra egalității de gen și a drepturilor femeilor

2012/2301 (INI)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 8, articolul 153 alineatul (1) punctul (i) și articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere articolul 23 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 aprilie 2012 intitulată „Către o redresare generatoare de locuri de muncă” (COM(2012)0173) și documentul însoțitor privind exploatarea potențialului ocupării forței de muncă în sectorul serviciilor destinate persoanelor și gospodăriilor (SWD(2012)0095),
- având în vedere Propunerea Comisiei din 6 octombrie 2011 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui program al Uniunii Europene pentru schimbări sociale și inovare socială (COM(2011)0609),
- având în vedere Pactul european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați (2011-2020), adoptat de Consiliul European în martie 2011,
- având în vedere raportul Comisiei din 2011 intitulat „Progrese privind egalitatea dintre femei și bărbați în 2010” SEC(2011)0193,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010 intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați – 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre – Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020 (COM(2010)0193),
- având în vedere Directiva 2006/123/CE din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne¹,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă)²,
- având în vedere Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și

¹ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

² JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

servicii și furnizarea de bunuri și servicii¹,

- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 18 decembrie 1979,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii²,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la rolul femeilor într-o societate în curs de îmbătrânire³,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 octombrie 2010 privind femeile aflate în condiții precare de muncă⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 februarie 2011 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2010⁶,
- având în vedere rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor în Uniunea Europeană⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2011 referitoare la femei și conducerea întreprinderilor⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2011 referitoare la spiritul întreprinzător al femeilor în întreprinderile mici și mijlocii⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2011 privind situația mamelor singure¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2012 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2011¹¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 mai 2012 conținând recomandări adresate Comisiei privind aplicarea principiului remunerării egale a bărbaților și femeilor pentru muncă egală sau muncă de valoare egală¹²,

¹ JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

² Texte adoptate, P6_TA(2009)0371.

³ Texte adoptate, P6_TA(2010)0306.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2010)0231.

⁵ JO C 70E, 8.3.2012, p. 1.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2011)0085.

⁷ Texte adoptate, P7_TA(2011)0086.

⁸ Texte adoptate, P7_TA(2011)0330.

⁹ Texte adoptate, P7_TA(2011)0367.

¹⁰ Texte adoptate, P7_TA(2011)0458.

¹¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0069.

¹² Texte adoptate, P7_TA(2012)0225.

- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2012 referitoare la rolul femeilor în economia ecologică¹ ,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2012 referitoare la condițiile de muncă ale femeilor din sectorul serviciilor² ,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la Strategia UE privind incluziunea romilor³ ,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0048/2013),
- A. întrucât Uniunea Europeană se confruntă cu cea mai mare criză economică și financiară de la Marea Depresiune din anii '30, o criză agravată de așa-numitele măsuri de austeritate care au fost impuse statelor membre de către instituțiile Uniunii Europene, în contextul politicilor de guvernare economică (PSC, semestrul european, Pactul euro plus, pactul fiscal) și al programelor de „asistență financiară”, și întrucât această criză a dat naștere unei creșteri semnificative a ratei șomajului în statele membre, în special în statele membre din sud; întrucât faptul că această criză are consecințe deosebit de grave asupra persoanelor vulnerabile și, mai ales, asupra femeilor, acestea fiind direct afectate prin pierderea locului de muncă sau reducerea salariului sau pierderea siguranței locului de muncă, și, indirect, prin reducerile bugetare operate în serviciile publice și sociale; întrucât este, așadar, important să se ia în considerare în mod foarte serios, printre altele, perspectiva egalității de gen în abordarea acestei crize și în elaborarea unor soluții pentru a-i face față;
- B. întrucât dreptul la muncă reprezintă o precondiție esențială, dacă se dorește ca femeile să se bucure într-adevăr de drepturi egale, independență economică și satisfacții profesionale; întrucât actuala criză nu este doar o criză financiară și economică, ci și o criză a democrației, a egalității, a asistenței sociale și a egalității între bărbați și femei și, de asemenea, este utilizată ca pretext pentru încetinirea sau chiar stoparea eforturilor cruciale depuse în vederea combaterii schimbărilor climatice și a viitoarelor provocări ecologice;
- C. întrucât criza creditelor, care a determinat recesiunea actuală, a fost un dezastru creat de bărbați, în timp ce răspunsurile naționale și internaționale, care nu au ținut cont suficient de perspectiva de gen, au fost hotărâte tot de către bărbați; întrucât este important ca femeile care, în general, dispun de calificări mai înalte decât bărbații, să fie integrate complet în procesul decizional din sfera politică, economică și financiară, precum și în acordurile dintre partenerii sociali,
- D. întrucât creșterea riscului de sărăcie este corelată în mod direct și îndeaproape cu distrugerea funcțiilor sociale semnificative ale statului, așa cum s-a observat, de exemplu, în cazul recentei distrugerii a sistemelor publice de securitate socială din mai multe state

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0321.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0322.

³ Texte adoptate, P7_TA(2011)0092.

membre, concomitent cu reducerea prestațiilor sociale fundamentale (alocațiile familiale, ajutoarele de șomaj, ajutoarele în caz de boală, veniturile minime pentru integrare socială);

- E. întrucât, potrivit unor studii recente, numai 5 % dintre persoanele cu responsabilități decizionale în instituțiile financiare ale UE sunt femei și toți cei 27 de guvernatori ai băncilor centrale din statele membre sunt bărbați; întrucât studiile de gen au arătat că femeile au un mod de gestionare diferit, care se caracterizează prin evitarea riscurilor și concentrarea mai mare asupra unei perspective pe termen lung;
- F. întrucât, la momentul intrării în criza economică, impactul a fost mai puternic pentru bărbați decât pentru femei; întrucât evoluția ratei șomajului la bărbați și femei arată un decalaj în timp; întrucât femeile nu au fost primele victime ale crizei, dar acum sunt din ce în ce mai afectate de consecințele sale (ocupă din ce în ce mai mult locuri de muncă nesigure și cu normă parțială, sunt mai expuse concedierilor colective, salariilor reduse, protecției sociale reduse etc.) și vor fi afectate pe termen mai lung; întrucât această fază este mult mai puțin documentată, nu conține date statistice comparabile fiabile și, prin urmare, există tendința de a subevalua impactul asupra femeilor;
- G. întrucât femeile joacă un rol esențial în încurajarea dezvoltării economice; întrucât continuarea emancipării acestora poate duce la dezvoltarea economică a comunităților și poate scoate din sărăcie familiile;
- H. întrucât, într-o situație de criză, politicile privind piața muncii au tendința să se axeze pe influențarea nivelului general de ocupare a forței de muncă, nu pe femeile inactive din punct de vedere economic;
- I. întrucât măsurile de austeritate impuse de Troica (BCE, Comisie și FMI), precum și politica economică și măsurile publice de supraveghere financiară convenite de Comisie și Consiliu subminează statul social, intensifică decalajele din cadrul societății și provoacă accentuarea nedreptăților sociale și economice, inclusiv a inegalităților dintre bărbați și femei;
- J. întrucât ar trebui constatat că femeile șomere nu sunt de multe ori luate în considerare în datele statistice oficiale și că inegalitățile dintre bărbați și femei în privința ratelor de inactivitate sunt adesea subestimate, deoarece femeile au tendința de a se retrage de pe piața forței de muncă din diferite motive (graviditate, responsabilități familiale, constrângeri temporale) și de a efectua muncă neplătită sau neoficială, adesea la domiciliu sau îngrijind persoane dependente sau de a munci în economia subterană, în prezent existând puține studii privind impactul reducerii cheltuielilor publice destinate egalității de gen;
- K. întrucât reducerile făcute de guverne prin implementarea măsurilor de austeritate afectează sectorul public și serviciile de asistență socială din acest sector unde femeile sunt cele mai prezente și unde acestea se bucură de cele mai mari beneficii – constituind aproximativ 70 % din angajații din sectorul public –, dar și din sectorul privat, femeile devenind în prezent principalele victime ale măsurilor de austeritate; întrucât, până în prezent, nicio țară nu a efectuat o evaluare a impactului avut de reducerile propuse ale cheltuielilor publice și de consecințele consolidării fiscale din perspectiva genului, a

- impactului avut de măsurile individuale și nici a impactului cumulat al acestora;
- L. întrucât femeile sunt mai dependente de prestațiile sociale care sunt reduse ca urmare a măsurilor de austeritate;
- M. întrucât o situație de criză precum cea actuală impune adoptarea unor reforme structurale profunde ale pieței muncii;
- N. întrucât, pentru femei, scăderea locurilor de muncă este însoțită mai ales de reajustarea programului de lucru, ceea ce include o durată mai mare a programului de lucru, deseori în schimburi diferite; întrucât relansarea economică va fi, cel mai probabil, mai rapidă în sectorul industrial și va conduce, astfel, la o relansare a ocupării pentru bărbați, care va crește mai repede decât cea în rândul femeilor; întrucât efectele măsurilor de austeritate din serviciile publice vor afecta mai mult timp ocuparea forței de muncă în rândul femeilor, periclitanđ astfel, pe termen lung, progresele realizate în domeniul egalității de gen;
- O. întrucât criza duce la creșterea exploatării femeilor atât în economia legală, cât și în cea ilegală; întrucât consecințele crizei actuale vor avea pe termen mai lung un impact asupra femeilor care au cariere neliniare (inclusiv a celor cu locuri de muncă precare prost plătite, cu normă redusă, intermitente, atipice sau chiar locuri de muncă informale), adesea cu fracțiuni de normă impusă, care conduc la un stagiul incomplet de cotizare la fondul de pensii și la un procent mai ridicat de femei expuse sărăciei; întrucât femeile pot ajunge să aibă dreptul doar la o pensie foarte mică, fiind astfel împinse sub pragul de sărăcie; întrucât există riscul apariției unei întregi „generații pierdute” de tineri, bărbați și femei, deoarece, din cauza dificultăților economice, această generație nu are locuri de muncă, oportunități, siguranța locului de muncă și, deseori, oportunități educaționale;
- P. întrucât criza accentuează dificultățile în reconcilierea atribuțiilor profesionale și familiale; întrucât impactul nașterii copiilor asupra ocupării în muncă este diferit pentru femei și bărbați; întrucât participarea pe piața muncii a mamelor este cu 12 % mai redusă decât cea a femeilor fără copii, în timp ce rata de ocupare a taților este cu 8,7 % mai mare decât cea a bărbaților fără copii;
- Q. întrucât dimensiunea de gen nu a fost luată în considerare în inițiativele actuale și planificate și în politicile orientate către ieșirea din criză;
- R. întrucât ocuparea forței de muncă reprezentată de femei este afectată de stereotipuri, cum ar fi ideea că șomajul în rândul bărbaților este „mult mai grav” decât cel în rândul femeilor, care se adaugă la numărul deja semnificativ al stereotipurilor de gen care au un impact negativ asupra șanselor de angajare ale femeilor; întrucât în practică abordarea șomajului în rândul bărbaților este diferită de cea privind șomajul în rândul femeilor, deoarece bărbații sunt considerați încă drept principalii întreținători, iar femeile drept principalii îngrijitori ai familiei;
- S. întrucât în 2010¹ aproximativ 23% din cetățenii UE erau confrunțați cu riscul sărăciei sau

¹ Eurostat, 23% dintre cetățenii UE se confruntau cu riscul sărăciei sau al excluziunii sociale în 2010 - Numărul 9/2012.

al excluziunii sociale, iar această sărăcire a populației afectează în primul rând femeile, deoarece ele întâmpină foarte des o combinație de dificultăți, așa cum este cazul femeilor în vârstă care locuiesc singure și al familiilor monoparentale (concentrate în marea majoritate în jurul femeilor); întrucât acestea includ dificultăți legate de păstrarea sau găsirea unui loc de muncă în acest context, dificultăți în găsirea unei locuințe corespunzătoare, în asumarea responsabilității pentru persoanele aflate în îngrijire (copii, părinți, persoane bolnave sau cu dizabilități) și dificultăți în concilierea vieții profesionale cu viața de familie din cauza lipsei unor structuri adecvate de sprijin și a unor politici naționale variate pe această temă în cele 27 de state membre ale UE;

- T. întrucât criza a continuat să agraveze situația socială și economică a multor comunități defavorizate și a contribuit la creșterea nivelului abandonului școlar în rândul tinerelor și la o creștere a vulnerabilității în fața traficului de persoane;
- U. întrucât reducerile operate în materie de servicii și prestații au compromis independența economică a femeilor, dat fiind faptul că prestațiile constituie deseori o sursă importantă de venituri pentru femei și întrucât femeile utilizează serviciile publice mai frecvent decât bărbații; întrucât mamele și pensionarele singure se confruntă cu cele mai mari pierderi cumulate;
- V. întrucât se constată o creștere a muncii informale și neplătite, voluntară sau nu, în rândul femeilor, cu mai puțină protecție socială în scopul de a ieși din criză; întrucât, potrivit unui studiu OCDE¹, munca domestică reprezintă 33 % din PIB-ul țărilor membre ale OCDE;
- W. întrucât criza actuală și politicile de austeritate sunt utilizate pentru a submina drepturile lucrătorilor în multe state membre, ceea ce afectează mai ales femeile care lucrează și are consecințe grave asupra șanselor de autonomie economică ale femeilor;
- X. întrucât reducerea inegalității dintre bărbați și femei în ceea ce privește ocuparea forței de muncă reflectă mai degrabă deteriorarea generală a condițiilor de trai și de muncă, nu progresul în direcția sporirii egalității de gen;
- Y. întrucât femeile care intră pe piața muncii joacă un rol important în revenirea creșterii economice; întrucât femeile contribuie la creșterea veniturilor familiei, ceea ce duce la o creștere a consumului și la dinamizarea economiei; întrucât egalitatea de gen are, așadar, un impact pozitiv asupra productivității și creșterii economice;
- Z. întrucât analiza secundară recentă a celui de-al 5-lea Sondaj european privind condițiile de muncă („Femeile, bărbații și condițiile de muncă în Europa: analiză secundară a celui de-al 5-lea Sondaj european privind condițiile de muncă”, Eurofound 2012, care urmează să fie publicat în 2013) indică faptul că segregarea de gen este, deopotrivă, în detrimentul lucrătorilor bărbați și femei; întrucât atât bărbații, cât și femeile raportează o sporire a bunăstării și a satisfacției la locul de muncă atunci când lucrează cu colegi de ambele sexe; întrucât, totuși, există încă posibilități de eliminare a segregării de gen de pe piața forței de muncă, a polarizării profesionale în funcție de gen și a locurilor de muncă „unisex”, dat fiind că 3/5 din lucrătorii din Europa își desfășoară activitatea împreună cu

¹ OECD, Panorama societății 2011, OCDE indicatori sociali, @OCDE2011.

colegi de același sex;

- AA. întrucât măsurile privind egalitatea de gen au fost anulate sau întârziate, iar eventuale reduceri viitoare ale bugetelor publice vor avea un efect negativ asupra încadrării femeilor în muncă și asupra promovării egalității;
- AB. întrucât recesiunea economică nu ar trebui folosită ca un pretext pentru a încetini progresul în ceea ce privește politicile de reconciliere a vieții profesionale și cele de familie și pentru a reduce bugetele alocate serviciilor de îngrijire pentru persoanele dependente și indemnizațiilor de concediu, afectând astfel, în special, accesul femeilor pe piața muncii;
- AC. întrucât violența împotriva femeilor reprezintă un fenomen răspândit în toate țările și la toate nivelurile sociale; întrucât tensiunile economice conduc deseori la abuzuri mai frecvente, mai violente și mai periculoase și întrucât studiile arată că violența împotriva femeilor se intensifică atunci când bărbații sunt nevoiți să se strămute sau își pierd posesiunile ca urmare a crizei economice;
- AD. întrucât între 1998 și 2008 femeile au beneficiat cel mai mult de crearea de locuri de muncă în UE (ratele încadrării femeilor în muncă în UE fiind de 55,6% și respectiv 62,8%)¹; întrucât rata ocupării forței de muncă a crescut cu 12,7% pentru femei, dar numai cu 3,18% pentru bărbați, rata șomajului în rândul femeilor rămânând ușor mai ridicată în 2012 (10,7% dintre femei aflându-se fără un loc de muncă față de 10,6% dintre bărbați);
- AE. întrucât în 2011, 31,6% dintre femei au lucrat cu fracțiune de normă, față de 8,1% dintre bărbați;
1. reamintește faptul că egalitatea între bărbați și femei este un obiectiv fundamental al Uniunii Europene și trebuie să reprezinte un aspect esențial în formularea de răspunsuri la actuala criză economică și financiară, ceea ce include realizarea de investiții în sectorul public, în sectorul protecției sociale și în locuințe, transporturi etc. durabile din punct de vedere ecologic, precum și creșterea veniturilor publice prin politici mai eficiente de impozitare; regretă faptul că politicile de răspuns la criză, inclusiv pachetele legislative privind redresarea, nu au recunoscut, analizat și rectificat impactul crizei asupra egalității de gen; condamnă faptul că, practic, perspectiva de gen nu a fost inclusă în strategia post-Lisabona și solicită așadar Consiliului, Comisiei și statelor membre să integreze egalitatea de gen în liniile directoare macroeconomice și de ocupare a forței de muncă, prin intermediul unor obiective specifice;
 2. invită Comisia să integreze dimensiunea de gen în toate politicile, în special cele care privesc: impactul măsurilor de austeritate și redresarea în urma crizei, guvernanta economică, dezvoltarea durabilă și locurile de muncă ecologice, învățământul și formarea profesională, migrația, cooperarea și dezvoltarea, sănătatea și securitatea, precum și măsurile care trebuie aplicate sau planificate pentru a contracara sau limita efectele crizei;
 3. solicită statelor membre să revizuiască și să evidențieze impactul imediat și pe termen

¹ Eurostat: rata ocupării forței de muncă în rândul femeilor, UE-27.

lung pe care criza economică îl are asupra femeilor, în special dacă această criză agravează inegalitățile de gen existente și în ce mod, precum și consecințele conexe, cum ar fi riscul crescut de violență de gen, slăbirea stării de sănătate a mamei și copilului și sărăcia femeilor la vârste înaintate;

4. reamintește că după atingerea unei rate de ocupare a femeilor de 62,8 % în anul 2008, după o creștere constantă de peste zece ani, UE a înregistrat o scădere ușoară a ratei de la începutul crizei economice, ea ajungând la 62,3 % pentru anul 2011; subliniază prin urmare, necesitatea de a oferi soluții durabile, luând în considerare și în UE și în statele membre perspectiva egalității de gen în domeniul politicilor de salvare a locurilor de muncă și de relansare a creșterii economice;
5. invită Comisia să analizeze posibilitatea unei noi adaptări a fondurilor structurale europene, astfel încât să asigure un sprijin suplimentar în favoarea domeniilor profesionale ocupate de femei susceptibile de a fi afectate de criză, precum și un sprijin pentru îngrijirea copiilor, pentru formare și acces la un loc de muncă;
6. subliniază importanța pe care o are inițiativa emblematică „Platforma de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale”; invită statele membre să acceseze cât mai mult programul „Europa pentru cetățeni” și viitorul „Program pentru schimbare socială și inovare”, în special în ceea ce privește aplicarea efectivă a obiectivelor ce vizează egalitatea de gen; subliniază importanța programului Daphne III, în special în ceea ce privește protecția femeilor împotriva tuturor formelor de violență și faptul că trebuie atins un nivel înalt de protecție a sănătății, condițiilor de viață și a coeziunii sociale;
7. insistă asupra faptului că, în pofida unor rate ale șomajului comparabile între bărbați și femei, criza a avut efecte diferite asupra femeilor; subliniază că condițiile de muncă ale femeilor au devenit în mod semnificativ mai precare, în special din cauza frecvenței tot mai mari a formelor atipice de contract, și că veniturile femeilor au cunoscut o scădere semnificativă din cauza mai multor factori, printre care menținerea diferenței între salarii (aproape 17%) dintre bărbați și femei și inegalitatea care decurge din nivelurile respective de ajutor de șomaj, creșterea angajării cu fracțiuni de normă impusă sau multiplicarea locurilor de muncă temporare sau pe durată determinată, în detrimentul locurilor de muncă mai stabile; întrucât, din cauza inegalității salariale persistente între bărbați și femei și a inegalității ajutoarelor de șomaj care rezultă din aceasta, criza a agravat situația femeilor pe piața forței de muncă; evidențiază faptul că, potrivit experienței crizelor anterioare, rata de ocupare a bărbaților se îmbunătățește, în general, mai repede decât cea a femeilor;
8. invită Comisia să prezinte, cât mai curând posibil, un propunere de directivă privind măsuri de reducere a diferențelor de salarizare pentru aceeași muncă sau muncă de valoare egală;
9. reamintește că persistă disparități foarte accentuate între statele membre, rata de ocupare a femeilor variind între 48,6 % și 77,2 %, iar aceste situații contrastante necesită răspunsuri specifice, adecvate fiecărei situații, în cadrul unei abordări europene cuprinzătoare; subliniază, în plus, necesitatea unor indicatori comuni fiabili și, astfel, a unor statistici comparabile fiabile, astfel încât diferitele situații să poată fi evaluate, necesitățile să poată fi determinate și să se poată formula răspunsuri adecvate;

10. reamintește că înainte de declanșarea crizei economice, femeile erau deja majoritare în ocuparea de locuri de muncă temporare sau cu fracțiune de normă și că această tendință a fost consolidată de criză, numeroase femei fiind expuse unui risc crescut de excludere socială; constată că această situație s-a cunoscut mai ales în cazul statelor membre din sud;
11. constată cu îngrijorare că șomajul în rândul tinerelor a crescut de la 18,8% în 2009 la 20,8% în 2011 și că criza va avea un impact deosebit de dur asupra grupurilor defavorizate de femei, inclusiv asupra femeilor cu dizabilități, femeilor imigrante, celor care aparțin minorităților etnice, femeilor cu puține calificări, femeilor șomere de lungă durată, mamelor singure, femeilor lipsite de mijloace de subzistență și femeilor care se ocupă de persoane dependente; salută pachetul de măsuri al Comisiei care vizează abordarea nivelurilor inacceptabile de șomaj actuale și de excludere socială în rândul tinerilor, precum și oferirea de locuri de muncă, educare și formare acestei categorii;
12. consideră că dreptul la muncă reprezintă o condiție esențială, dacă se dorește ca femeile să se bucure într-adevăr de drepturi egale, independență economică și satisfacții profesionale și, prin urmare, insistă asupra eradicării locurilor de muncă precare, prin aplicarea obligatorie a principiului potrivit căruia, pentru fiecare activitate efectivă, ar trebui să existe un post permanent și recunoscând și consolidând dreptul la un loc de muncă cu beneficii;
13. solicită UE și statelor membre să reformuleze răspunsurile actuale la criza economică pentru a se asigura că măsurile luate au o anvergură pe termen lung și că nu subminează politicile de asistență socială și structurile din sectorul public care reprezintă o condiție pentru sporirea egalității între bărbați și femei, cum ar fi serviciile sociale și facilitățile de îngrijire, sănătatea, educația și drepturile lucrătorilor;
14. reamintește faptul că femeilor le este din ce în ce mai greu să facă tranziția de la educație la angajare, iar aceasta va conduce, într-un final, la divergențe în ceea ce privește evaluarea de către bărbați și femei a propriilor competențe;
15. consideră că reformele structurale determinate de administrarea crizei actuale oferă șansa de a corecta anumite tipuri de discriminare de gen, care sunt încă prea frecvente pe piața muncii din Europa;
16. subliniază faptul că femeile reprezintă o proporție mai mare din economia informală decât bărbații, parțial fiindcă sectoarele în care lucrează în mod tradițional femeile, precum serviciile casnice sau de îngrijire, nu sunt la fel de bine reglementate; observă, pe de altă parte, că economia paralelă a crescut ca urmare a crizei, deși este dificil de obținut o imagine clară în acest sens, în lipsa unor date sigure privind incidența și efectele sale;
17. subliniază faptul că femeile au jucat un rol vital în rezistența în fața crizei; își exprimă convingerea fermă că ele prezintă un potențial considerabil pentru îmbunătățirea competitivității și a performanței întreprinderilor, în special atunci când ocupă poziții de conducere; consideră că ele trebuie urgent implicate în elaborarea și gestionarea planurilor de redresare în scopul promovării coeziunii sociale;
18. insistă asupra faptului că actuala criză economică și financiară și reducerile bugetare care

au decurs din aceasta nu trebuie să periclitaze rezultatele politicilor de promovare a egalității între bărbați și femei și nici să devină un pretext pentru reducerea eforturilor în acest domeniu; subliniază că aceasta ar trebui, dimpotrivă, să încurajeze statele membre să includă politicile privind egalitatea de gen în politicile lor de ocupare a forței de muncă, considerându-le pe acestea din urmă o parte a soluției pentru soluționarea crizei, în ceea ce privește valorificarea și exploatarea deplină a competențelor și capacităților tuturor cetățenilor europeni; invită statele membre să se asigure că aspectul de gen este integrat în toate politicile fiscale planificate;

19. subliniază faptul că drepturile femeilor nu ar trebui considerate, înțelese și urmărite ca fiind în concurență cu drepturile bărbaților, întrucât îmbunătățirea serviciilor de îngrijire și a serviciilor publice pentru familii reprezintă o precondiție a participării atât a femeilor, cât și a bărbaților la piața muncii; evidențiază faptul că se impune promovarea unei împărțiri judicioase a responsabilităților familiale și domestice; invită statele membre să introducă măsuri noi, sau să le dezvolte pe cele existente, ce vizează depășirea stereotipurilor discriminatoare de gen și a practicilor de repartizare inegală a rolurilor, cum ar fi încurajarea bărbaților să îngrijească copii, rude bolnave sau cu dizabilități;
20. subliniază faptul că scăderea natalității în Uniunea Europeană a fost accentuată de criză, întrucât șomajul, situațiile precare și incertitudinile privind viitorul și economia au determinat cuplurile, în special femeile tinere, să amâne nașterea copiilor, ceea ce agravează și mai mult îmbătrânirea demografică din Uniunea Europeană;
21. subliniază importanța reformării politicilor macroeconomice, sociale și a celor privind piața muncii, pentru a garanta dreptatea economică și socială pentru femei, pentru a dezvolta strategii de promovare a repartizării echitabile a bogăției, pentru a garanta un venit minim, precum și salarii și pensii decente, pentru a reduce decalajul de gen în salarizare, pentru a crea mai multe locuri de muncă de calitate pentru femei, însoțite de drepturile aferente, pentru a permite femeilor să beneficieze de servicii publice la standarde înalte și pentru a îmbunătăți protecția socială și serviciile de proximitate, inclusiv creșe, grădinițe și alte forme de educație preșcolară, centre de zi, centre locale de activități recreative și de asistență pentru familii și centre intergeneraționale;
22. reamintește faptul că reducerea bugetelor publice nu este neutră din punctul de vedere al genului ci, mai degrabă, rezultatul politicilor economice macrostructurale ale Uniunii Europene, în special al punerii în aplicare a măsurilor din programele de guvernare economică și de ajustare financiară, care are și va avea drept efect creșterea inegalităților între bărbați și femei, a șomajului în rândul femeilor și a feminizării sărăciei; consideră, în consecință, că se impun schimbări ale acestor politici, deoarece femeile constituie majoritatea angajaților din sectorul public și sunt principalii beneficiari ai politicilor sociale; solicită, prin urmare, creșterea liniilor bugetare relevante;
23. solicită statelor membre și instituțiilor Uniunii ca, la planificarea măsurilor de austeritate, să utilizeze evaluarea impactului din perspectiva genului, astfel încât aceste măsuri să aibă consecințe cât mai neutre posibil din punctul de vedere al genului;
24. solicită statelor membre să introducă dimensiunea de gen în stabilirea bugetului pentru a analiza programele și politicile guvernelor, efectele asupra alocării resurselor și contribuția lor la egalitatea între femei și bărbați;

25. subliniază faptul că femeile prezintă un risc mai ridicat decât bărbații în ceea ce privește dezvoltarea mai lentă a carierei, ca urmare a acceptării, pentru început, a unor posturi de nivel inferior sau cu normă parțială și că, prin urmare, femeile în această situație sunt mai vulnerabile, obțin venituri nesatisfăcătoare și sunt mai expuse sărăciei;
26. solicită statelor membre și autorităților regionale și locale să asigure furnizarea de servicii de îngrijire de înaltă calitate, accesibile și convenabile pentru copii și pentru alte persoane dependente, precum și compatibilitatea acestora cu programele de lucru cu normă întreagă ale bărbaților și femeilor;
27. subliniază importanța punerii imediate în aplicare a politicilor de revenire pe piața muncii și a schemelor de inserție în activitate pentru acești angajați din sectorul public, care sunt în majoritate femei ale căror locuri de muncă sunt amenințate de reducerile bugetare din sectorul public;
28. invită Comisia și statele membre să integreze o abordare globală a egalității între femei și bărbați în toate politicile de ocupare a forței de muncă, să ia măsurile necesare pentru a facilita revenirea pe piața muncii a femeilor, nu numai la niveluri inferioare pe scara ierarhică, ci și în funcții de conducere, și să includă această abordare în orientările Uniunii privind ocuparea forței de muncă; insistă asupra nevoii de integrare adecvată a dimensiunii de gen în buget, în special în contextul cadrului financiar multianual 2014-2020, cu scopul de a realiza obiectivele stabilite în Pactul pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, precum și în Strategia UE 2020;
29. regretă faptul că creșterea participării femeilor pe piața forței de muncă nu este menționată în analiza anuală a creșterii pentru 2013, în pofida faptului că aceasta reprezintă unul dintre obiectivele principale ale Strategiei UE 2020; solicită Consiliului ca, la adoptarea orientărilor de politică economică aferente acestui an, să adauge promovarea participării femeilor pe piața forței de muncă ca prioritate în contextul semestrului european;
30. solicită statelor membre să includă și să abordeze în mod sistematic chestiunea egalității dintre bărbați și femei în toate viitoarele programe naționale de reformă;
31. invită statele membre să promoveze politici active privind piața muncii, un dialog social susținut, standarde privind locurile de muncă și protecția socială pentru a proteja drepturile femeilor, inclusiv ale femeilor migrante, și pentru a combate munca forțată și munca nedeclarată;
32. solicită statelor membre să ia măsuri pentru a încuraja mamele să pătrundă pe piața muncii, de exemplu prin telelucru sau prin politici de formare și reconversie profesională, pentru a promova o revenire „asistată” pe piața muncii după concediul de maternitate;
33. salută propunerea de directivă privind realizarea unui echilibru mai bun între bărbați și femei în rândul directorilor fără funcție executivă din societățile cotate la bursă, care să le permită femeilor să obțină locuri de muncă cu o calificare mai înaltă și cu o remunerație mai bună, și invită statele membre să sprijine și să pregătească punerea în aplicare a acestei directive; solicită adoptarea unor acte legislative obligatorii similare și în alte domenii, cum ar fi instituțiile, administrațiile și organismele publice europene, naționale,

regionale și locale, care ar trebui să constituie un exemplu în materie de egalitate de gen în procesul decizional;

34. solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte o strategie de promovare a echilibrului de gen pentru întreprinderile mici și mijlocii care nu fac obiectul acestei directive; condamnă faptul că femeile sunt subreprezentate în organele de conducere ale instituțiilor financiare și, astfel, sunt practic excluse din procesul decizional în domeniile financiare; invită Consiliul, Comisia și statele membre să amelioreze gradul de participare a femeilor la toate nivelurile procesului de luare a deciziilor, în special în domeniile stabilirii bugetelor și ale regimului de guvernare pentru sistemele financiare europene, inclusiv Banca Centrală Europeană; în acest context, subliniază necesitatea de a promova cultura financiară în rândul fetelor și femeilor;
35. invită statele membre să implementeze politici de formare masivă a angajaților din acele sectoare care sunt mai afectate de consecințele negative ale crizei sau globalizării pentru a-i pregăti în vederea schimbării locului de muncă sau a ocupării de noi locuri de muncă, luând în considerare rolul specific al femeilor și faptul că femeile se văd nevoite mai frecvent decât bărbații să renunțe temporar la carieră pentru a avea grijă de copii sau de membri ai familiei bolnavi ori în vârstă, ceea ce afectează traiectoria lor profesională; solicită ca planurile de formare să fie aplicate în mod sistematic în întreprinderi, pentru a pregăti reconversia profesională a angajaților și pentru a oferi reclasificări personalizate, precum și să ofere formare adecvată solicitanților de locuri de muncă și lucrătorilor cu un nivel scăzut de calificare; solicită, de asemenea, crearea unui registru complet al deficitelor de forță de muncă pentru fiecare sector, pentru ca femeile să se poată pregăti și să poată căuta locuri de muncă într-un mod orientat;
36. invită statele membre să-și revizuiască sistemele de protecție socială, în vederea individualizării drepturilor de pensii și a drepturilor ce le revin în temeiul securității sociale, pentru a elimina avantajul celor care „câștigă pâinea”, garantând astfel drepturi egale de pensie;
37. subliniază că reducerile cheltuielilor în sectorul îngrijirilor realocă de fapt activități în responsabilitatea femeilor și subminează egalitatea între bărbați și femei; invită toate statele membre să elaboreze planuri privind furnizarea de servicii de îngrijire care pot genera justiție socială și egalitate între bărbați și femei;
38. invită Comisia și statele membre să promoveze politici și programe de formare profesională pentru femei de toate vârstele, acordând o atenție deosebită nevoii urgente de programe de învățare pe tot parcursul vieții și necesității de a dobândi noi abilități în sectorul noilor tehnologii și în cel informatic, pentru a îmbunătăți accesul femeilor la diferitele sectoare de activitate și pentru a crește participarea lor în cadrul acestora, inclusiv în sectoarele economic și financiar, unde numărul femeilor angajate este redus, luând în considerare, de asemenea, măsuri specifice de sprijin pentru femei, pentru ca acestea să poată combina activitățile profesionale cu formarea profesională și cu viața de familie; reamintește rolul important jucat de Fondul social european în inserția profesională, prin intermediul politicilor sale de formare, și invită statele membre și autoritățile locale să promoveze utilizarea acestuia, în special în beneficiul femeilor care sunt mai afectate de criza economică;

39. subliniază importanța investițiilor în femei și în egalitatea de gen;
40. solicită statelor membre să promoveze includerea activă sau reintegrarea femeilor pe piața muncii și să încurajeze ocuparea femeilor în sectoarele strategice de dezvoltare, adoptând măsuri specifice referitoare la programul de lucru flexibil, egalitatea salarială și reforma sistemelor de impozitare și pensii, precum și la măsurile privind învățarea pe tot parcursul vieții, orientate spre asigurarea unor abilități și calificări necesare în perspectiva obiectivelor UE 2020; evidențiază importanța unei formări de înaltă calitate, pentru a încuraja femeile să pătrundă în sectoarele în care sunt subreprezentate, de exemplu în domeniul cercetării științifice și al dezvoltării tehnologice, mai ales acum, când Europa are nevoie de mai mulți cercetători pentru stimularea inovațiilor și consolidarea economiei sale; invită Comisia să analizeze posibilitatea unei noi adaptări a fondurilor structurale europene, astfel încât să asigure un sprijin suplimentar în favoarea domeniilor profesionale ocupate de femei susceptibile de a fi afectate de criză și un sprijin pentru îngrijirea copiilor, pentru formare și acces la un loc de muncă;
41. reamintește că, în multe state membre, accesul la primul loc de muncă cu normă integrală pentru femeile tinere (cu vârste între 15 și 24 de ani) a scăzut de la începutul crizei și că, pentru a remedia această situație, multe dintre acestea își prelungesc studiile; constată că, în pofida acestei tendințe și a faptului că, în general, o mai bună pregătire asigură femeilor o mai bună protecție, valorificarea diplomelor lor este mai puțin reușită decât în cazul bărbaților; solicită statelor membre să se concentreze pe strategii care combină politicile în materie de educație și formare cu politici specifice de ocupare a forței de muncă adresate femeilor tinere;
42. solicită statelor membre să includă în programele ciclului gimnazial noțiuni fundamentale despre domeniul financiar și antreprenorial;
43. solicită Comisiei și statelor membre să calculeze impactul noilor sisteme de pensii asupra diferitelor categorii de femei, axându-se în special pe contractele atipice și cu normă parțială, precum și să ajusteze sistemele de securitate socială, în special în ceea ce privește generațiile mai tinere;
44. invită statele membre să promoveze emanciparea economică a femeilor cu accent pe spiritul antreprenorial al acestora, încurajând și sprijinind femeile care înființează întreprinderi, în special tinerele femei și femeile imigrante, facilitând accesul lor la finanțare, între altele prin microcredite, asistență tehnică și măsuri adiacente, promovând noi instrumente financiare și de sprijin, precum și încurajând dezvoltarea rețelelor feminine de antreprenariat și sponsorizare și schimburile de cele mai bune practici între statele membre și agenții economici; subliniază că investițiile în femei și în egalitatea de gen sunt foarte importante pentru asigurarea stabilității economice și pentru prevenirea șocurilor economice;
45. solicită statelor membre să îmbunătățească participarea femeilor la toate nivelurile de luare a deciziilor;
46. solicită Comisiei Europene și statelor membre să promoveze mai bine spiritul antreprenorial al femeilor, inclusiv sprijinul financiar pentru femeile întreprinzătoare;

47. invită statele membre să promoveze spiritul antreprenorial al femeilor în economia „verde”, ca sursă pentru crearea de noi locuri de muncă; constată faptul că energiile regenerabile pot crea noi oportunități de locuri de muncă pentru antreprenoare, în zonele îndepărtate și periferice ale UE, în care șomajul în rândul femeilor este deosebit de ridicat și în care există un potențial semnificativ de exploatare a surselor alternative de energie, precum energia eoliană sau solară;
48. subliniază importanța unor politici active privind piața muncii, a inspecțiilor de muncă și a dialogului social, precum și a actualizării competențelor, pentru a promova ecologizarea economiei;
49. invită statele membre să sprijine crearea de locuri de muncă în sectorul economiei sociale, unde predomină forța de muncă feminină și, în special, să caute și să pună în aplicare noi soluții care să mediatizeze imaginea activităților informale care nu sunt clandestine;
50. invită statele membre să sprijine sectorul îngrijirii și sectorul sănătății cu scopul de a crea condiții pentru realizarea obiectivelor Strategiei UE 2020 privind ocuparea forței de muncă feminine;
51. invită statele membre să monitorizeze și să abordeze impactul reducerilor din serviciile publice de îngrijire și din serviciile de sănătate, care conduc la reprivatizarea îngrijirilor, pentru a nu accentua sarcinile de îngrijire ale femeilor, întrucât acest lucru le-ar obliga să revină la rolul lor tradițional în familie; subliniază că reducerea concediilor de maternitate, paternitate, a concediului parental și a alocațiilor pentru copii, precum și a altor prestații de îngrijire și familiale, au redus în mod semnificativ veniturile tuturor femeilor care au responsabilități de îngrijire;
52. reamintește faptul că persistă stereotipurile în ceea ce privește percepțiile asupra pozițiilor ocupate de femei și bărbați pe piața muncii și că femeile încearcă să își reconcilieze obligațiile profesionale cu viața familială, fiind, astfel, mai vulnerabile decât bărbații la schimbarea locului de muncă;
53. insistă asupra instituirii unei politici de transport în comun și, în special, asupra dezvoltării și îmbunătățirii serviciilor de transport în comun, care să ia în considerare egalitatea de gen, pentru a permite femeilor să participe mai activ la piața forței de muncă și la căutarea de locuri de muncă, furnizându-le o mobilitate reală;
54. este preocupat de situația femeilor care trăiesc în zonele rurale, unde accesul la diferite servicii s-a deteriorat; solicită statelor membre să asigure în zonele rurale servicii transport public funcționale, asistență medicală și alte servicii esențiale, pentru a opri migrația înspre marile orașe și a evita marginalizarea zonelor periferice;
55. subliniază importanța luării de măsuri eficiente, cu scopul de a face posibilă combinarea vieții profesionale cu viața privată și cea de familie, având drept efect pozitiv creșterea participării la viața socială și politică a femeilor din toate sferile societății;
56. subliniază faptul că programul european „Erasmus pentru tinerii antreprenori” ar trebui să sprijine în special participarea femeilor, astfel încât acestea să dobândească aceeași

încredere și aceleași cunoștințe privind activitățile de pe piața unică, precum și competențele necesare pentru administrarea și dezvoltarea unei afaceri;

57. subliniază că reducerile operate în serviciile publice care asigură îngrijirea copiilor au un impact direct asupra independenței economice a femeilor și asupra concilierii vieții profesionale cu viața de familie; invită Comisia și Consiliul să adopte un plan de acțiune pentru a îndeplini obiectivele stabilite la Barcelona privind o mai bună gestionare a modalităților de îngrijire a copiilor și înființarea de creșe în întreprinderi, sau creșe comune pentru mai multe întreprinderi; subliniază importanța negocierii colective cu partenerii sociali pentru a îmbunătăți echilibrul între viața profesională și cea de familie, la nivel sectorial, național și regional, a relaxării condițiilor de acces și participare la sistemele de îngrijire a copiilor asociate categoriilor de activități desfășurate de către femei și a stabilirii unei perioade de notificare de minimum trei luni pentru centrele de îngrijire a copiilor, astfel încât femeile să își poată reconcilia viața familială cu cea profesională;
58. solicită promovarea unor concedii adecvate de maternitate, paternitate și pentru creșterea copilului, modalitățile de sprijin a inițiativelor întreprinderilor vizând flexibilitatea programului de muncă și a serviciilor de îngrijire a copiilor, precum și alocarea de resurse mai mari pentru educație, pentru programele de învățare pe tot parcursul vieții și programele profesionale de calificare și recalificare și introducerea de sprijin adecvat pentru membrii familiei, inclusiv furnizarea de servicii de îngrijire temporară;
59. subliniază că trebuie făcute investiții în servicii de calitate la prețuri accesibile, precum centrele de îngrijire a copiilor cu program complet, școli cu program prelungit și centre de îngrijire a vârstnicilor, care contribuie la promovarea egalității de gen, promovează un echilibru mai bun între viața personală și cea profesională și creează un cadru care le permite părinților să intre sau să reentre pe piața muncii;
60. consideră că este esențială înființarea de noi facilități de îngrijire a copiilor, precum și profesionalizarea sistemelor informale de îngrijire, stabilind standarde de calitate, îmbunătățind condițiile salariale și asigurând formarea operatorilor; de asemenea, consideră că este necesar să se țină cont de nevoile specifice ale părinților cu un program de lucru atipic și al părinților singuri;
61. subliniază necesitatea creșterii responsabilității guvernelor și angajatorilor în ceea ce privește reînnoirea generațiilor și drepturile maternale și paternale, ceea ce înseamnă că femeile trebuie să aibă dreptul de a fi și mame și lucrătoare, fără a renunța la drepturile de muncă;
62. subliniază că trebuie reduse efectele crizei economice și financiare asupra familiilor (având în vedere familiile aflate în divorț sau cazurile în care copiii sunt lăsați în grija rudelor sau a autorităților), ținând cont de faptul că sarcinile domestice sunt în cea mai mare parte asumate de femei; subliniază că, prin urmare, femeile vor fi mai expuse riscului sărăciei;
63. insistă asupra faptului că deciziile luate de unele state membre de a reduce bugetele destinate ajutorului pentru creșterea copiilor, educației și activităților extrașcolare, subvențiilor pentru transportul și mesele școlare și asistenței acordate persoanelor care au

în grijă persoane dependente au un impact direct asupra femeilor, care își asumă majoritatea sarcini suplimentare rezultate; subliniază că acest lucru presupune că adesea femeile trebuie să lucreze cu normă redusă, cu dezavantajele sociale care decurg de aici în termeni de venituri și de pensii mai mici; consideră că trebuie extinse rețeaua publică de cămine, creșe și servicii recreative pentru copii, cât și rețeaua de asistență publică pentru persoanele în vârstă și rețeaua publică de spitale comunitare;

64. solicită Comisiei și statelor membre să abordeze nevoile specifice ale femeilor și fetelor române prin aplicarea unei perspective de gen în toate politicile pentru integrarea romilor, precum și să ofere protecție subgrupurilor celor mai vulnerabile;
65. subliniază că reducerile operate în serviciile publice care asigură îngrijirea copiilor au un impact direct asupra independenței economice a femeilor; subliniază că în 2010, 28,3 % din lipsa de activitate a femeilor și din locurile de muncă cu fracțiuni de normă au fost explicate prin lipsa serviciilor de îngrijire, comparativ cu 27,9 % în 2009, și că în 2010 rata ocupării forței de muncă în rândul femeilor cu copii mici în UE era cu 12,7% mai scăzută decât cea a femeilor fără copii, o diferență cu 11,5% mai mare decât cea înregistrată în 2008;
66. solicită statelor membre să investească în sectorul îngrijirilor ca sector cu potențial de creștere atât pentru femei, cât și pentru bărbați, pentru a renunța la alocarea tradițională a rolului de îngrijitor către femei, ceea ce creează o segregare de gen pe piața forței de muncă; subliniază că reducerile în sectorul îngrijirilor rezultă într-o tranziție de la sectorul public de îngrijire la îngrijirea neplătită din cadrul gospodăriilor; subliniază nevoia unor contracte corespunzătoare și a protecției sociale pentru personalul de îngrijire la domiciliu;
67. în așteptarea unei armonizări comunitare a concediilor de maternitate, paternitate și îngrijire a copilului, solicită statelor membre să mențină indemnizațiile aferente acestor concedii și alocațiile familiale la nivelurile existente, pentru a nu reduce veniturile femeilor și pentru a se asigura că nu sunt încălcate drepturile femeilor la concediul de maternitate;
68. invită Comisia și statele membre să monitorizeze cu atenție creșterea numărului de discriminări împotriva femeilor gravide pe piața muncii, discriminări raportate în mai multe state membre;
69. remarcă faptul că sărăcia în rândul femeilor se datorează nu numai actualei crize economice, ci și unei multitudini de factori, inclusiv stereotipurile, diferențele de salarii și pensii între bărbați și femei, insuficiența mecanismelor de redistribuire din sistemele statului social, o reconciliere nesatisfăcătoare a vieții de familie cu viața profesională, speranța de viață mai mare în rândul femeilor și, în general, toate tipurile de discriminare pe criterii de gen, care afectează în special femeile; subliniază faptul că criza accentuează această situație de inegalitate continuă; evidențiază necesitatea combaterii stereotipurilor la toate nivelurile sociale și în toate etapele vieții, acestea constituind una dintre cauzele predominante ale inegalității dintre femei și bărbați și afectând opțiunile acestora în ceea ce privește educația, ocuparea profesională și distribuția responsabilităților casnice și familiale, inegalitatea salarială, participarea la viața publică și reprezentarea în funcții cu atribuții decizionale;

70. solicită Comisiei să revizuiască Directiva 2006/54/CE, în special cu privire la inegalitatea salarială dintre femei și bărbați, conform solicitării Parlamentului European din Rezoluția sa din 24 mai 2012, care includea recomandări către Comisie cu privire la aplicarea principiului egalității de remunerare între lucrătorii bărbați și femei, pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare;
71. invită statele membre și Comisia să propună soluții care să le ajute pe femei să își continue cariera și care să combată în special inegalitățile salariale datorate perioadelor de maternitate;
72. atrage atenția statelor membre asupra necesității unor măsuri care să consolideze veniturile, inclusiv dezvoltarea unor scheme de creștere a venitului minim, și a unor programe de asistență socială pentru persoanele care au dificultăți în satisfacerea nevoilor de bază, mai ales persoanele cu copii sau cu responsabilități de îngrijire și, în special, părinții singuri.
73. consideră că criza economică favorizează hărțuirea, abuzul și violența împotriva femeilor sub toate formele și, în special, creșterea prostituției; subliniază că femeile rămân victimele celei mai răspândite încălcări a drepturilor omului la nivel mondial, în toate culturile și la toate nivelurile sociale și economice; subliniază, de asemenea, necesitatea creșterii resurselor publice financiare și umane disponibile pentru intervenția la nivelul grupurilor expuse riscului de sărăcie și în situațiile în care se află în pericol copii și tineri, persoane în vârstă, cu dizabilități și fără adăpost;
74. invită statele membre să revizuiască și să sublinieze impactul imediat și pe termen lung al crizei economice asupra femeilor, în special dacă și în ce măsură aceasta agravează inegalitățile de gen existente, precum și consecințele sale, cum ar fi riscul crescut de violențe îndreptate împotriva femeilor, declinul sănătății materne și a copiilor și sărăcia la vârste înaintate în rândul femeilor;
75. subliniază că în actualele condiții de criză economică și de restricții bugetare, femeile au resurse mai puține pentru a se proteja pe ele și pe copiii lor împotriva violenței și că astfel, este extrem de importantă evitarea consecințelor financiare directe ale violenței împotriva femeilor și copiilor asupra sistemului judiciar și asupra serviciilor sociale și de sănătate;
76. subliniază că și cadrul instituțional pentru politicile privind egalitatea de gen, inclusiv organismele de promovare a egalității de gen și organizațiile de femei, este afectat de reducerea finanțării; solicită statelor membre să mențină nivelul fondurilor guvernamentale pentru organismele de promovare a egalității, pentru adăposturile și organizațiile de femei, întrucât acestea oferă mijloace eficiente pentru identificarea unor soluții durabile de ieșire din criză și asigură participarea activă la elaborarea viitoarelor măsuri de redresare; constată că reducerea finanțării organizațiilor de femei subminează participarea civică și politică a femeilor și face ca vocile acestora să fie și mai puțin auzite în societate.
77. invită Institutul European pentru Egalitatea de Gen să realizeze monitorizarea și evaluarea continuă și sistematică a impactului crizei economice asupra condițiilor de muncă ale femeilor în ceea ce privește discriminările la angajare, creșterea volumului de

muncă, a presiunii și a stresului la locul de muncă, hărțuirea morală și psihologică; subliniază că datele existente nu reflectă întreaga brutalitate a impactului pe care această criză dură o are asupra femeilor; de asemenea, solicită Comisiei să efectueze o evaluare a impactului măsurilor de politică economică și a răspunsurilor la criza actuală din perspectiva genului;

78. solicită statelor membre să sprijine ferm integrarea aspectelor de gen în buget pentru a îmbunătăți egalitatea de gen prin corectarea consecințelor negative ale veniturilor și cheltuielilor și pentru a îmbunătăți guvernanta și responsabilitatea, în special în ceea ce privește bugetele naționale;
79. invită statele membre să adopte instrumente bugetare care să reflecte necesitatea egalității de gen;
80. invită statele membre să ratifice Convenția OIM privind lucrătorii casnici (Convenția 189);
81. subliniază importanța asigurării unui echilibru adecvat între securitate și flexibilitate pe piața muncii, de exemplu, printr-o implementare completă a principiilor de flexicuritate, și a abordării segmentării pieței muncii atât prin asigurarea unei protecții sociale adecvate pentru persoanele aflate în perioade de tranziție sau care au contracte de muncă temporare sau cu jumătate de normă, cât și prin asigurarea accesului la posibilitățile de formare, de dezvoltare a carierei și de angajare cu normă întreagă;
82. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Începând cu 2008, economia globală este afectată de crize: financiare, economice și sociale succesive. În general, criza socială a fost subestimată de guvernele din Europa. Inițial, acestea au întreprins acțiuni de redresare financiară care să le permită introducerea de planuri de economii bugetare pentru a stopa spirala deficitelor publice și pentru a le alinia cu principiile Tratatul de la Maastricht. Consolidarea bugetelor statelor membre a mascat în cea mai mare parte criza socială, cauzată de suprapunerea crizelor economice, și care afectează în special femeile.

În 2008, la momentul intrării în criza economică, impactul imediat asupra activității bărbaților a fost mai mare decât cel asupra femeilor. Ele nu au fost așadar, primele victime ale crizei, dar din 2009 situația s-a schimbat în mod constant.

Cu toate acestea, trebuie specificate nuanțe diferite în funcție de statul membru și de sectoarele de activitate. În ceea ce privește bărbații, cele mai mari pierderi ale locurilor de muncă s-au înregistrat în sectorul industrial, care a răspuns cel mai rapid la criză; femeile, ocupând locuri de muncă mai ales în sectorul serviciilor, au fost afectate ulterior. În mod similar, femeile tinere care au o pregătire mai bună au fost mai protejate de criză o perioadă mai mare, chiar dacă valoarea calificărilor lor s-a diminuat și, prin urmare, și salariul.

Femeile europene sunt afectate de o criză tăcută. Efectele crizei au fost mai lente și mai puțin brutale decât în cazul bărbaților, dar ele există cu adevărat. Cu toate acestea, rata de ocupare a bărbaților își va reveni mai repede, pe când măsurile de austeritate aplicate serviciilor publice vor afecta pe termen lung activitatea femeilor.

Persistă însă ideea că șomajul masculin este mult mai grav decât cel în rândul femeilor.

Diferite aspecte ale acestor probleme au fost deja analizate în mai multe rapoarte ale Comisiei privind drepturile femeii și egalitatea de gen de la începutul celei de a 7-a legislaturi.

Politicele de austeritate bugetară: o lovitură dublă pentru femei

Afectate deja, mai mult decât bărbații, de șomaj, de condiții precare de angajare și de salarii mai mici, încă dinaintea crizei, femeile resimt acum efectul măsurilor luate de guverne pentru reducerea deficitelor publice, ca factor de ajustare la criză.

Femeile care lucrează în sectorul public, unde reprezintă, în medie, aproape 70% din angajați, sunt principalele victime ale reducerilor bugetare hotărâte de către guvernele statelor membre. Reducerea numărului de persoane aflate în serviciul public a ajuns până la 25% în unele state membre¹. În plus, în sectorul public salariile au fost reduse sau înghețate, iar contractele cu durată determinată nu au fost reînnoite în multe cazuri.

¹ Biroul internațional al muncii, Raport privind tendințele globale în materie de ocupare a forței de muncă, 2012, p.18.

Un alt efect negativ, măsurile de reducere a alocațiilor familiale, a concediului de maternitate, a alocațiilor pentru familiile monoparentale au amplificat riscul de sărăcie pentru femei și au determinat creșterea gradului lor de dependență față de alți membri ai familiei.

Femeile care își păstrează locul de muncă sunt adesea supracalificate pentru postul pe care îl ocupă. Riscul de scădere a nivelului de calificare este prețul plătit pentru a rămâne angajat. Mai mult decât atât, locurile de muncă sunt propuse mai frecvent sub forma unor contracte cu durată determinată sau cu timp parțial de lucru, decât contracte de muncă pe durată nedeterminată.

În 2011, 31,6% dintre femei au lucrat cu fracțiuni de normă. Fenomenul are o asemenea amploare încât Comisia Europeană nu mai vorbește de angajare cu fracțiuni de normă, ci de șomaj parțial¹.

În strategiile lor de evitare a șomajului, femeile tinere petrec adesea perioade mai lungi în ciclurile de educație și/sau își prelungesc stagiile profesionale, pentru a-și întârzia intrarea pe piața muncii. Unele renunță pur și simplu să-și mai caute un loc de muncă.

Pentru cele care își păstrează locul de muncă se pune problema reconcilierii dintre viața profesională și viața privată, ele trebuind să combine activitatea profesională cu sarcinile domestice, pe care le îndeplinesc majoritar, precum și cu îngrijirea persoanelor dependente (copii, părinți, persoane bolnave sau cu dizabilități).

Diversele reduceri ale prestațiilor sociale și reducerile bugetelor pentru infrastructurile sociale, educație, îngrijirea copiilor, sănătate și pentru îngrijirea persoanelor dependente au condus la transferarea acestor responsabilități asupra gospodăriilor, în cea mai mare parte asupra femeilor. Aceasta le-a determinat să-și dea demisia sau să-și reducă activitatea remunerată pentru a se ocupa de serviciile care nu mai sunt oferite de stat, sau pe care acestea nu și le mai pot permite.

Pentru unele femei, munca informală reprezintă un refugiu, fie pentru că nu mai pot face față acestor greutăți, fie pentru că nivelul de salarizare pentru locurile de muncă pe care le dețin nu mai este suficient pentru a acoperi creșterile de impozite și scăderea prestațiilor sociale. Astfel, ele preferă să părăsească piața forței de muncă pentru a intra în economia informală. Conjugarea acestor factori contribuie la perpetuarea inegalităților de gen.

Recomandări pentru ieșirea din criză

Perspectiva egalității de gen trebuie integrată neapărat în măsurile luate de autoritățile publice pentru a contracara criza.

Una dintre principalele pârghii de acțiune este educația și formarea profesională atât cea inițială, cât și de-a lungul vieții, pentru a se adapta la schimbările de pe piața muncii. Perspectivele de angajare pentru anii următori arată că 15% din locurile de muncă cu calificări mai scăzute sunt sortite dispariției, în timp ce 15% din noile locuri de muncă create vor

¹ Comisia Europeană, Raportul privind egalitatea de șanse între femei și bărbați 2010.

necesita calificări înalte¹. Prin urmare, este esențial să fie regândite toate politicile de formare profesională, luând în considerare poziția specifică a femeilor.

Din acest punct de vedere, Fondul Social European ar trebui să fie mobilizat alături de toate celelalte programe europene, pentru a permite o mai mare incluziune socială prin inserție profesională.

Trebuie subliniat faptul că reducerile bugetare au avut un impact negativ asupra reconcilierii vieții profesionale cu viața de familie, iar acest aspect afectează mai ales familiile monoparentale, cel mai adesea constituie din femei. O mai bună gestionare a mijloacelor de îngrijire a copiilor, alături de înființarea de creșe în întreprinderi, sau creșe comune pentru mai multe întreprinderi, ar contribui la păstrarea femeilor pe piața muncii. Aceste rezultate pot fi obținute prin negocieri colective între partenerii sociali.

Criza a fost un factor agravant pentru violența împotriva femeilor (hărțuirea, violența la locul de muncă și violența domestică). Reducerile bugetare nu trebuie să pună în pericol finanțarea programelor și asociațiilor care luptă împotriva violenței.

Femeile joacă un rol important în situații de criză. Acest lucru trebuie subliniat, precum și propunerile Comisiei Europene referitoare la echilibrul de gen în posturile decizionale care se îndreaptă în direcția cea bună. În plus, acestea constituie un set de măsuri care urmează să fie luate pentru a îmbunătăți poziția femeilor în societate, astfel încât acestea să fie mult mai implicate în procesele decizionale politice și economice.

În sfârșit, rolul Comisiei este esențial în a se asigura că politicile economice și cele privind ocuparea forței de muncă ale UE iau în considerare obiectivele și angajamentele în materie de egalitate de gen. Comisia ar trebui, de asemenea, să folosească planurile de relansare pentru a consolida drepturile femeilor și pentru a integra egalitatea de gen în toate componentele cadrului financiar multianual 2014-2020.

¹ Rezoluția Parlamentului European din 26 octombrie 2011 referitoare la agenda pentru noi competențe și locuri de muncă, P7_TA(2011)0466.

30.1.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

referitor la Impactul crizei economice asupra egalității între bărbați și femei și a drepturilor femeilor
(2012/2301(INI))

Raportoare pentru aviz: Gabriele Zimmer

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază importanța pe care o are inițiativa emblematică Platforma de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale; invită statele membre să acceseze cât mai mult programul Europa pentru cetățeni și viitorul Program pentru schimbare socială și inovare, în special în ceea ce privește aplicarea efectivă a obiectivelor ce vizează egalitatea de gen; subliniază importanța programului Daphne III, în special în ceea ce privește protecția femeilor împotriva tuturor formelor de violență și faptul că trebuie realizat un nivel înalt de protecție a sănătății, condițiilor de viață și a coeziunii sociale; solicită statelor membre să ia măsurile necesare pentru a accesa Fondul Social European, care joacă un rol important în integrarea profesională prin intermediul politicilor de educație și formare, precum și să utilizeze fondurile disponibile pentru programele specifice dedicate combaterii sărăciei;
2. invită Comisia și statele membre să integreze o abordare generală egalității de gen în toate politicile, în special în sectorul ocupării forței de muncă, pentru a facilita angajarea femeilor, și să includă această abordare în orientările ocuparea UE privind ocuparea forței de muncă; solicită, de asemenea, Comisiei și statelor membre să asigure egalitatea de gen, în contextul guvernantei economice, dezvoltării durabile și al locuri de muncă ecologice, învățământului și formării profesionale, migrației, cooperării și dezvoltării, sănătății și siguranței, precum și măsurile care trebuie puse aplicate sau planificate pentru a contracara sau limita efectele crizei și măsurile de austeritate;
3. invită statele membre să revizuiască și să sublinieze impactul imediat și pe termen lung al crizei economice asupra femeilor, în special dacă și în ce măsură aceasta agravează

inegalitățile de gen existente, precum și consecințele sale, cum ar fi riscul crescut de violențe îndreptate împotriva femeilor, declinul sănătății materne și a copiilor și sărăcia la vârste înaintate în rândul femeilor;

4. invită Comisia să analizeze posibilitatea unei noi adaptări a fondurilor structurale europene, astfel încât să asigure un sprijin suplimentar în favoarea domeniilor profesionale ocupate de femei susceptibile de a fi afectate de criză și un sprijin pentru îngrijirea copiilor, pentru formare și acces la un loc de muncă;
5. constată că în multe state membre rata șomajului femeilor a fost în mod constant mai mare decât cea a bărbaților, fapt care se adaugă provocărilor existente cu care se confruntă femeile pe piața muncii, inclusiv discriminarea directă sau indirectă, discriminarea multiplă a femeilor vulnerabile, precum cele cu dizabilități, decalajul de gen în salarizare, munca cu fracțiune de normă, condiții precare de muncă, sărăcia în rândul lucrătorilor, numărul mare de femei în sectorul informal, care oferă venituri mai mici, exploatarea lucrătorilor domestici, cea mai mare parte fiind femei migrante, mai puțină protecție socială și drepturi de pensie insuficiente datorită factorilor menționați mai sus, precum și revizuirea radicală a regimului protecției sociale, care afectează negativ familiile sărace și părinții singuri, precum și sisteme de impozitare care afectează negativ femeile; invită statele membre să adopte măsuri vizând combaterea segmentării de pe piața forței de muncă, pentru a promova accesul femeilor la locuri de muncă de calitate, cu remunerare decentă și cu o protecție socială adecvată;
6. consideră că efectele actuale ale crizei vor avea un impact pe termen lung asupra femeilor având în vedere nivelul ridicat de segregare de gen a pieței muncii, unde femeile predomină în sectoarele caracterizate prin remunerare scăzută, modele de organizare a muncii informale și cu fracțiune de normă, care au consecințe directe asupra contribuțiilor femeilor la fondurile de pensii; subliniază că trebuie acordată atenție segmentării pieței muncii și a cauzelor primordiale ale feminizării sărăciei prin asigurarea atât a unei protecții sociale adecvate pentru persoanele aflate în perioade de tranziție sau care au contracte de muncă temporare sau cu jumătate de normă, cât și prin asigurarea accesului la cursuri de formare, la dezvoltarea carierei și la angajarea cu normă întreagă; solicită identificarea celor mai bune practici și recomandări pentru statele membre cu privire la măsurile lor naționale vizând integrarea sau reintegrarea femeilor în piața forței de muncă și, în general, eradicarea sărăciei și a excluziunii sociale a femeilor și a copiilor;
7. observă că măsurile de austeritate, precum reducerea cheltuielilor pentru serviciile sociale și medicale la nivel național, tind să afecteze mai întâi femeile și fetele; subliniază că inegalitățile de gen la nivel global contribuie la situațiile în care femeile își asumă deseori responsabilități exclusive față de copii sau față de membrii de familie bolnavi, ceea ce înseamnă că reducerile care vizează sprijinul guvernamental cresc volumul de muncă neremunerată prestată de femei;
8. constată că diferența de salarizare între bărbați și femei se situează la aproape 17%; solicită statelor membre să asigure remunerare egală pentru muncă egală pentru bărbați și femei, precum și eradicarea discriminărilor de gen; invită Comisia să prezinte cât mai curând posibil un proiect de directivă privind măsuri de reducere a diferențelor de salarizare pentru aceeași muncă sau muncă de valoare egală;

9. subliniază faptul că drepturile femeilor nu ar trebui considerate, înțelese și urmărite ca fiind în concurență cu drepturile bărbaților, întrucât îmbunătățirea serviciilor de îngrijire și a serviciilor publice pentru familii reprezintă o condiție a participării atât a femeilor, cât și a bărbaților la piața muncii; evidențiază faptul că se impune promovarea unei împărțiri judicioase a responsabilităților familiale și domestice; invită statele membre să introducă măsuri noi, sau să le dezvolte pe cele existente, ce vizează depășirea stereotipurilor discriminatoare de gen și a practicilor de repartizare inegală a rolurilor, cum ar fi încurajarea bărbaților să îngrijească copii, rude bolnave sau cu dizabilități;
10. subliniază importanța reformării politicilor macroeconomice, sociale și a celor privind piața muncii, pentru a garanta dreptatea economică și socială pentru femei, pentru a dezvolta strategii de promovare a repartizării echitabile a bogăției, pentru a garanta un venit minim, precum și salarii și pensii decente, pentru a reduce decalajul de gen în salarizare, pentru a crea mai multe locuri de muncă de calitate pentru femei, însoțite de drepturile aferente, pentru a permite femeilor să beneficieze de servicii publice la standarde înalte și pentru a îmbunătăți protecția socială și serviciile de proximitate, inclusiv creșe, grădinițe și alte forme de educație preșcolară, centre de zi, centre locale de activități recreative și de asistență pentru familii și centre intergeneraționale;
11. crede că egalitatea între femei și bărbați este un obiectiv fundamental european și trebuie să fie una din principalele soluții pentru depășirea actualei crize economice și financiare;
12. constată că discrepanțele dintre bărbați și femei în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, salarii, întreruperi de carieră și angajare cu fracțiuni de normă din cauza responsabilităților familiale, au consecințe grave la calcularea pensiilor și, prin urmare, pensiile femeilor sunt deseori mai mici, expunând astfel femeile mai mult riscului de sărăcie; invită statele membre să-și revizuiască sistemele de protecție socială, în vederea individualizării drepturilor de pensii și a drepturilor ce le revin în temeiul securității sociale, pentru a elimina avantajul celor care „câștigă pâinea”, garantând astfel drepturi egale de pensie;
13. observă că negocierea salariilor devine din ce în ce mai descentralizată ca urmare a crizei și că segregarea de gen subminează procesul de negociere colectivă și recunoaște rolul pe care partenerii sociali, în special sindicatele, îl pot juca în vederea înscrierii acestui aspect pe ordinea de zi a negocierilor;
14. invită statele membre să promoveze politici active privind piața muncii, un dialog social susținut, standarde privind locurile de muncă și protecția socială pentru a proteja drepturile femeilor, inclusiv ale femeilor migrante, și pentru a combate munca forțată și munca nedeclarată;
15. invită statele membre să ratifice Convenția OIM privind lucrătorii casnici (Convenția 189);
16. subliniază importanța unor politici active privind piața muncii, a inspecțiilor de muncă și a dialogului social, precum și a actualizării competențelor, pentru a promova ecologizarea economiei;
17. solicită statelor membre să elaboreze programe specifice de promovare a incluziunii active

sau de reintegrare a femeilor pe piața muncii și să creeze oportunități specifice de învățare pe parcursul întregii vieți, în vederea asigurării de competențe și calificări, cum ar fi autonomizarea, consolidarea încrederii în sine și construirea de capacități, necesare din perspectiva realizării obiectivelor Strategiei Europa 2020 referitoare la aspectele sociale și la ocuparea forței de muncă;

18. invită statele membre să asigure participarea femeilor la procesele decizionale vizând adoptarea de măsuri de contracarare a crizei și să adopte măsurile necesare pentru promovarea unor niveluri mai ridicate ale încadrării în muncă a femeilor, prin măsuri precum garantarea accesului liber și egal la servicii publice și private accesibile de îngrijire a copiilor de toate vârstele și a persoanelor dependente, servicii care să aibă un orar de lucru adecvat; solicită promovarea unor concedii adecvate de maternitate, paternitate și pentru creșterea copilului, modalitățile de sprijin a inițiativelor întreprinderilor vizând flexibilitatea programului de muncă și a serviciilor de îngrijire a copiilor, precum și alocarea de resurse mai mari pentru educație, pentru programele de învățare pe tot parcursul vieții și programele profesionale de calificare și recalificare și introducerea de sprijin adecvat pentru membrii familiei, inclusiv furnizarea de servicii de îngrijire temporară;
19. solicită UE și statelor membre să elaboreze politici și programe de promovare a echilibrului dintre viața profesională și viața privată; subliniază că trebuie făcute investiții în servicii de calitate la prețuri accesibile – precum centrele de îngrijire a copiilor cu program complet, școli cu program prelungit și centre de îngrijire a vârstnicilor – care contribuie la promovarea egalității de gen, promovează un echilibru mai bun între viața personală și cea profesională și creează un cadru care le permite părinților să intre sau să reintre pe piața muncii;
20. subliniază că în perioadele de criză, femeile sunt primele care își pierd locul de muncă sau se confruntă cu reduceri salariale; consideră că protejarea sectoarelor în care sunt angajate mai ales femeile constituie o măsură necesară în vederea atenuării impactului inițial al unei crize economice și în vederea asigurării stabilității pe termen mai lung;
21. regretă faptul că mărirea participării femeilor la piața a forței de muncă nu figurează în Analiza anuală a creșterii 2013, deși este unul dintre obiectivele principale Strategiei Europa 2020; invită Consiliul să adauge ca prioritate promovarea participării femeilor la piața forței de muncă când se vor adopta orientările de politică economică anul acesta în cadrul semestrului european;
22. invită în plus statele membre să elaboreze măsuri în sprijinul cursurilor de calificare profesională;
23. subliniază că trebuie reduse efectele crizei economice și financiare asupra familiilor (având în vedere familiile aflate în divorț sau cazurile în care copiii sunt lăsați în grija rudelor sau a autorităților), inclusiv asupra familiilor monoparentale, ținând cont de faptul că sarcinile domestice sunt în cea mai mare măsură asumate de femei;
24. constată disparitățile între statele membre la nivelul ratei de ocupare a femeilor, aceasta variind de la 48,6% la 77,2%, și consideră că pentru îndeplinirea obiectivelor Strategiei UE 2020 în acest domeniu este nevoie de măsuri specifice în fiecare caz;

25. subliniază că trebuie promovat antreprenoriatul femeilor prin încurajarea acestora de a înființa o societate și prin facilitarea accesului femeilor la finanțare;
26. avertizează că actuala criză ar putea avea ca efect creșterea riscului de violență domestică în cazul femeilor;
27. este preocupat de reducerile drastice ale cheltuielilor publice, rezultate în urma aplicării măsurilor de austeritate, care conduc la reduceri severe ale locurilor de muncă din sectorul public și din servicii, fapt care afectează mai ales femeile, forțându-le să treacă de la un loc de muncă plătit la șomaj sau la un loc de muncă neplătit, expunându-le astfel unui risc și mai ridicat de sărăcie;
28. susține în continuare faptul că trebuie luate măsuri de reducere a segregării de gen pe piața forței de muncă atât în plan orizontal, prin supra-reprezentarea femeilor în ocupații cu venituri mai mici, cât și în plan vertical, prin subreprezentarea femeilor în poziții de putere sau decizionale; subliniază că condițiile precare de muncă rămân o problemă de gen, nu numai în sectoarele cu un nivel scăzut de calificare și locurile de muncă care necesită un nivel scăzut de calificare, dar și în ocupații care necesită diplome universitare, precum și în cazul pozițiilor precare din lumea academică, categorie în care femeile sunt supra-reprezentate;
29. subliniază că în actualele condiții de criză economică și de restricții bugetare, femeile au resurse mai puține pentru a se proteja pe ele și pe copiii lor împotriva violenței și că astfel, este extrem de importantă evitarea consecințelor financiare directe ale violenței împotriva femeilor și copiilor asupra sistemului judiciar și a serviciilor sociale și de sănătate;
30. atrage atenția statelor membre asupra necesității unor măsuri care să consolideze veniturile, inclusiv dezvoltarea unor scheme de creștere a venitului minim, și a unor programe de asistență socială pentru persoanele care au dificultăți în satisfacerea nevoilor de bază, mai ales persoanele cu copii sau cu responsabilități de îngrijire și, în special, părinții singuri.
31. subliniază necesitatea evaluărilor impactului din perspectiva genului și a integrării perspectivei de gen în buget la nivelul tuturor măsurilor întreprinse și al tuturor fondurilor utilizate pentru a depăși criza economică, mai ales în cazul FES; solicită statelor membre să sprijine ferm integrarea aspectelor de gen în buget pentru a îmbunătăți egalitatea de gen prin corectarea consecințelor negative ale veniturilor și cheltuielilor și pentru a îmbunătăți guvernanta și responsabilitatea, în special în ceea ce privește bugetele naționale;
32. subliniază importanța investițiilor în femei și în egalitatea de gen;
33. este preocupat de situația femeilor care trăiesc în zonele rurale, unde accesul la diferite servicii s-a deteriorat; solicită statelor membre să asigure în zonele rurale servicii transport public funcționale, asistență medicală și alte servicii esențiale, pentru a opri migrația înspre marile orașe și a evita marginalizarea zonelor periferice;
34. solicită statelor membre să îmbunătățească participarea femeilor la toate nivelurile procesului decizional;

35. invită Comisia și statele membre să promoveze mai mult spiritul antreprenorial al femeilor, inclusiv sprijinul financiar în favoarea antreprenoarelor;
36. subliniază faptul că, în vreme de criză, numeroase produse sau servicii care înainte se cumpărau sunt acum produse sau realizate în gospodărie de către femei, fără a primi o remunerare; prin urmare, subliniază necesitatea unor date statistice oficiale mai detaliate, care să includă și munca neremunerată, pentru a se putea evalua sub toate aspectele impactul crizei și al măsurilor de austeritate asupra situației femeilor și a bărbaților pe piața forței de muncă.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	24.1.2013
Rezultatul votului final	+: 37 -: 1 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Georges Bach, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zaroni
Membri supleanți prezenți la votul final	Malika Benarab-Attou, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Paul Murphy, Ria Oomen-Ruijten, Gabriele Zimmer
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Jens Nilsson

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	19.2.2013
Rezultatul votului final	+: 20 -: 1 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Marije Cornelissen, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Ulrike Lunacek, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Minodora Cliveti, Silvia Costa, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Licia Ronzulli, Angelika Werthmann